

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223200795
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4223200795.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mareka Janigloša a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Dariny Vargovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX, právne zastúpený: JUDr. Tamás Puskás, advokát, Jókaiho ul. 24, Komárno, IČO: 42 162 891, proti žalovanej: D. C., nar. XX. XX. XXXX, B. E. XXXX/XX, C., právne zastúpená: JUDr. Ondrej Tóth, advokát, Dunajské nábrežie 14, Komárno, IČO: 36 103 462, v konaní o žalobe na vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10C/12/2023-91 zo dňa 28. augusta 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť vypratať nehnuteľnosť vedenú na LV č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., okres Komárno, a to pozemok parcely registra „C“ evidovaný pod parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 678 m², a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 39, § 126 ods. 1, § 132 ods. 1, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 215 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa žalobca podanou žalobou domáhal vypratania nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., okres Komárno, a to pozemku parcely registra „C“ evidovaného pod parcelným č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 678 m².

4. Vzhľadom na to, že obrana žalovanej spočívala v skutkovom tvrdení o vydržaní predmetnej nehnuteľnosti s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 1703/2005, musel sa súd prvej inštancie vysporiadať s touto otázkou ako s otázkou predbežnou a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u žalovanej, respektíve už u jej právnych predchodcov, nedošlo k jej vydržaniu. Žalovaná, podľa názoru súdu prvej inštancie, do konania nepredložila ani putatívny titul. Z predložených dôkazov, najmä z potvrdenia Miestneho národného výboru v C. (ďalej len „MNV v C.“) a z dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku vyplýva, že ich predmetom bol iba pozemok parc. č. XXXX/X, pričom žalovaná vedela, že potvrdenie a dohoda nezahŕňajú sporný pozemok. To, či v kúpnej zmluve v časti článku I. bod 2 došlo k chybe v písaní, je irelevantné, pretože táto časť dokumentu sa týka predaja domu a iných budov, nie predaja sporného pozemku,

respektíve zriadenia práva jeho osobného užívania. Zriadenia tohto práva sa týka článok II. dokumentu, ktorý jednoznačne hovorí iba o pozemku parc. č. XXXX/X, pričom zároveň odkazuje na rozhodnutie finančného odboru Okresného národného výboru (ďalej len „ONV“) v Komárne z 25. 05. 1968, ktorým mal byť uvedený pozemok pridelený do osobného užívania. Tomuto nasvedčujú aj listy predchodkyne žalovanej a samotnej žalovanej žalobcovi zo dňa 15. 04. 2013 a zo dňa 24. 11. 2022, ktoré o tom, že im sporný pozemok nepatrí, vedeli pred podaním žaloby a aj v roku 2013. Čo sa týka dodatku ONV, odbor výstavby Komárno na spodnej časti potvrdenia MNV v C., kde je uvedené, že ONV nemá námietky a dvojdomček bol odpredaný i so stavebným pozemkom, ktoré tvoria parc. č. XXXX/X - hosp. dvor s chlievmi a parc. č. XXXX/X - dvojdomček s dvorom a predzáhradkou o výmere 1.121 m², súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania sa nepodarilo ustáliť, z akého dôvodu je na tomto mieste uvedený aj pozemok č. XXXX/X, avšak keďže tento pozemok bol pôvodne uvedený aj v samotnom potvrdení v jeho hornej časti, súd prvej inštancie sa priklonil k názoru, že na tomto mieste došlo k opomenutiu vyčiarknutia, pretože aj výmera pozemkov podľa dohody o zriadení práva osobného užívania zodpovedá výmere pozemku č. XXXX/X, tak ako je uvedené na súhlase ONV. Podľa názoru súdu prvej inštancie nebol vo veci relevantný judikát NS ČR 22 Cdo 1703/2005, na ktorý žalovaná poukazovala, pretože v predmetnej veci súd prvej inštancie posudzoval dobromyseľnosť žalovanej alebo právnych predchodcov žalovanej od počiatku práve žalovanou predloženými listinami, ktoré jej právni predchodcovia priamo podpísali, alebo im boli doručené a nejde teda o situáciu, kedy by si osoba, ktorá predmet držby vydržala, iba neoverila zápis údajov v akomkoľvek verejnom registri. Čo sa týka potvrdení obce o platení dane žalovanou, súd prvej inštancie bol toho názoru, že tento dôkaz by v predmetnom prípade mohol slúžiť iba na podporu argumentov a skutkových tvrdení o vydržaní, nie však ako dôkaz o vydržaní, najmä ak v potvrdení sa uvádza úplne iná výmera pozemku a zároveň potvrdenie o platení dane zo spornej nehnuteľnosti predložil súdu prvej inštancie aj žalobca a jeho potvrdenie obsahuje správny údaj o výmere sporného pozemku. Keďže žalovaná nepreukázala súdu prvej inštancie, že sporný pozemok vydržala, nariadil súd prvej inštancie, aby žalovaná sporný pozemok vypratala. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie zo dňa 19. 10. 2023, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP.

6. Žalovaná v podanom odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie v nevyhnutne potrebnom rozsahu a nevykonal dokazovanie správnym smerom, preto z nedostatočne vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové závery a napokon v danej veci nesprávne rozhodol po právnej stránke. Takýmto nesprávnym procesným postupom a tým, že súd prvej inštancie nevykonal žalovanou navrhovaný dôkaz, znemožnil žalovanej, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Žalovaná predložila súdu prvej inštancie relevantné listinné dôkazy o pridelení pozemkov (tzv. stavebný pozemok parc. č. XXXX/X a záhrada parc. č. XXXX/X) do osobného užívania. V súčasnosti sú obidva vyššie označené pozemky druhovo identifikované ako „Zastavaná plocha a nádvorie“, avšak pred 55 rokmi (v roku 1968) bola zaužívaná odlišná terminológia a parc. č. XXXX/X bola druhovo označená ako stavebný pozemok a parc. č. XXXX/X bola označená ako záhrada. Z uvedeného dôvodu boli aj potvrdenia Obecného úradu v C. zo dňa 15. 04. 2013 a 14. 11. 2022, vo veci platenia dane z nehnuteľnosti žalovanou a právnym predchodcom žalovanej, vydané s potvrdením v obidvoch prípadoch pre „parc. č. XXXX/X, pozemok „C“ záhrada. Platenie dane z nehnuteľnosti, konkrétne aj z parc. č. XXXX/X pozemok „C“ záhrada, žalovanou a jej právnym predchodcom v minulosti sú priamym presvedčivým dôkazom, že žalovaná a jej právny predchodca boli jednoznačne presvedčení o oprávnenosti držby. Žalovaná a jej právny predchodca ako držitelia konali so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľne až do novembra 2022, že im pozemok parc. č. XXXX/X patrí.

8. Žalovaná namieta, podľa jej názoru, účelové až zavádzajúce konštatovanie súdu prvej inštancie uvedené v bode 5. odôvodnenia napadnutého rozsudku (riadok ôsmy až jedenásty), ktoré jednoznačne vypovedá o zjavnej zaujatosti súdu prvej inštancie, keď tento nechal bez povšimnutia celkový skutočný obsah obidvoch potvrdení. Z uvedeného dôvodu bola žalovaná touto okolnosťou nútená opätovne predložiť súdu obidva potvrdenia, pretože v prípade štandardného postupu a nezaujatého konania súdu prvej inštancie, by súd prvej inštancie uviedol pravdivý obsah potvrdení.

9. Ohľadom poukazov súdu prvej inštancie na listy zo dňa 15. 04. 2013 a 24. 11. 2022, z ktorých by malo vyplývať, že právni predchodcovia alebo samotná žalovaná sa snažili predmetný pozemok od žalobcu kúpiť alebo prenajať, uviedla, že o vlastníckom vzťahu žalobcu k pozemku parc. č. XXXX/X sa dozvedela na základe predžalobnej výzvy žalobcu zo dňa 02. 11. 2022, teda do momentu doručenia resp. prevzatia písomnej predžalobnej výzvy v mesiaci november 2022 trvala dobromyseľná oprávnená držba pozemku parc. č. XXXX/X. Vo vzťahu k listu právnej predchodkyňi žalovanej zastúpenej advokátom s dátumom dňa 15. 04. 2013 uviedla, že jej právna predchodkyňa - pani F. G., nar. XX. XX. XXXX, nebola odo dňa 27. 09. 2010 vlastníkom pozemku parc. č. XXXX/X, preto v roku 2013 nebola oprávnená konať vo veci akéhokoľvek majetkovoprávneho vyporiadania nehnuteľnosti. Právny zástupca si pravdepodobne vlastnícky vzťah klientky pani G. k predmetnej nehnuteľnosti neoveril a aj preto list zo dňa 15. 04. 2013 nemá žiadnu právnu relevanciu. Právna predchodkyňa žalovanej - pani F. G. previedla darovacou zmluvou V-3069/2010 zo dňa 27. 09. 2010 svoj spoluvlastnícky podiel 1/4 k celku nehnuteľnosti v kat. území C., parcelu registra „C“ č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 1121 m², rodinný dom so súpisným číslom XXX na parcele č. XXXX/X, na žalovanú. Žalovaná má za to, že jej právna predchodkyňa v roku 2013, vzhľadom na pokročilý vek 92 rokov a nepriaznivý zdravotný stav súvisiaci aj s demenciou, nebola spôsobilá konať a rozhodovať v majetkovoprávných veciach.

10. Ďalej uviedla, že súd prvej inštancie prijíma tendenčné konštatovania a zjavne koná v prospech žalobcu v súvislosti s posúdením žalovanou predložených dôkazov, a to Potvrdenia Rady MNV v C. zo dňa 24. 06. 1968 a listiny Kúpna zmluva o rodinnom domčeku, dohoda o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 17. 07. 1968. Vo vzťahu k Potvrdeniu Rady MNV v C. súd prvej inštancie účelovo prijíma záver, že z vykonaného dokazovania sa nepodarilo ustáliť, z akého dôvodu je v potvrdení Okresným národným výborom odborom výstavby Komárno uvedený aj pozemok parc. č. XXXX/X ako hosp. dvor s chlievmi. Žalovaná má za to, že právne neobhájiteľné konštatovanie súdu prvej inštancie: „že na tomto mieste došlo k opomenutiu vyčiarknutia“, vyznieva zjavne jednoznačne podporne v prospech dôkaznej situácie žalobcu. Žalovaná zároveň poznamenáva, že Potvrdenie Rady MNV v C. zo dňa 24. 06. 1968 obsahuje aj súhlasný prejav predávajúceho, cit.: „Semenársky štátny majetok, n.p. Balvany súhlasí a podporuje zriadenie práva osobného užívania pozemkov podľa §-u 205 obč. zákonníka u horeuvedeného pracovníka.“ Z uvedeného vyplýva, že v danom potvrdení sa jednalo o zriadenie práva osobného užívania viacerých pozemkov, teda parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X. Keďže v úvodnej časti Potvrdenia Rady MNV v C. bol potvrdený a uvedený „stavebný pozemok“, tak zásadne k tomuto pozemku muselo byť zapísané parcelné číslo XXXX/X. Preto samozrejme v dolnej časti Potvrdenia je uvedená parcela číslo XXXX/X hosp. dvor s chlievmi, ktorá parcela je v Kúpnej zmluve a v nasledujúcom období uvádzaná ako záhrada. Zároveň poukázala na to, že pre súd prvej inštancie už bolo irelevantné, či došlo k chybe v písaní aj v časti článku I bod 2 kúpnej zmluvy. Aj ďalšia účelová až zavádzajúca argumentácia súdu prvej inštancie pôsobí zmätočne s dôvodením, cit. „pretože táto časť dokumentu sa týka predaja domu a iných budov, nie predaja pozemku respektíve zriadenia práva jeho osobného užívania.“ Žalovaná v tejto súvislosti považovala za nutné citovať článok I. bod 2 dokumentu „Kúpna zmluva o rodinnom domčeku, dohoda o zriadení práva osobného užívania pozemku“. Ak teda stavebný pozemok je vedený pod parc. č. XXXX/X, tak záhrada mala byť zásadne zapísaná správne pod parc. č. XXXX/X. V dôsledku účelového konania a neštandardného postupu súdu prvej inštancie, sa už tento nepriklonil k názoru, že aj v tomto prípade došlo k pochybeniu a chybe v písaní parcelného čísla záhrady.

11. Žalovaná ďalej namietla zmätočnú a protirečivú argumentáciu súdu prvej inštancie uvedenú v bode 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to rozhodnutie súdu prvej inštancie v nesúlade so žalobným petitom, ktorým si žalobca vymedzil pôvodne uplatnený nárok. V priebehu konania a ani na jedinom pojednávaní konanom dňa 28. 08. 2023 žalobca nepodal súdu návrh na zmenu petitu žaloby.

12. Žalovaná tiež mala za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je bezpodmienečne nutné zamietnuť z dôvodu jeho zjavnej zmätočnosti a nevykonateľnosti. V priebehu konania bolo preukázané, že podľa katastrálnej mapy sa na pozemku parc. č. XXXX/X nachádzajú nadstavby nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve žalovanej. Jedná sa konkrétne o budovu - tzv. letnú kuchyňu vo výmere časti parc. č. XXXX/X so zastavanou plochou 65 m², ktorá sa nachádza na hranici pozemkov parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X. Druhou stavbou je tzv. kôlna vo výmere časti parcely č. XXXX/X so zastavanou plochou o výmere 13 m². Na základe Geometrického plánu číslo 35974672-103/2023 vyhotoveného dňa 02. 03. 2023 došlo k zameraniu stavieb, a to letnej kuchyne s parcelným číslom XXXX/XX a kôlne s

parcelným číslom XXXX/XX. Vedľajšie stavby situované na pozemku parc. č. XXXX/X boli vybudované v roku 1963 a tvorili predmet Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 17. 07. 1968 ako aj dokumentu Ocenenie číslo: 13/19.86, a teda od momentu zahájenia držby pozemku v roku 1963 boli vo vlastníctve právneho predchodcu a v súčasnosti sú tieto vedľajšie stavby vo vlastníctve žalovanej. Súd prvej inštancie sa v priebehu dokazovania žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou vedľajších stavieb nachádzajúcich sa na parcele č. XXXX/X, preto je prvý výrok napadnutého rozsudku nevykonateľný.

13. Čo sa týka nepripustenia ďalších návrhov na vykonanie dokazovania zo strany žalovanej na prvom a jedinom pojednávaní konanom dňa 28. 08. 2023, žalovaná má za to, že v danom konaní rozhodne nešlo a nejde o oneskorene predložené návrhy na dokazovanie, minimálne vo vzťahu k výsluchu žalovanej. Odopretím prístupu k súdu a nevykonaním výsluchu žalovanej došlo zo strany súdu prvej inštancie k hrubému porušeniu jej základného ústavného práva. Uviedla, že predvolanie na prvé a jediné súdne pojednávanie na deň 28. 08. 2023 obsahovalo v záhlaví text „PREDVOLANIE zástupcu na pojednávanie.“ Súd prvej inštancie voči žalobcovi resp. jeho zástupcovi neuplatnil túto neštandardne prísnu sankciu vychádzajúcu zo zásady koncentrácie konania, pretože zástupca žalobcu na prvom a jedinom pojednávaní dňa 28. 08. 2023 mal umožnené, aby krátkou cestou predložil súdu list zástupcu predchodkyne žalovanej ako dodatočný dôkaz k skutkovým tvrdeniam žalobcu. Aj vyššie uvedený postup súdu prvej inštancie v danom konaní zjavne vypovedá o hrubom porušení práva žalovanej na rovnosť účastníkov v konaní. Žalovaná nemala súdom umožnené predložiť akékoľvek ďalšie dôkazy, navyše súd prvej inštancie žalovanou skôr doručeným dôkazom nevenoval žiadnu pozornosť a všetku s vecou súvisiacu argumentáciu žalovanej úplne ignoroval.

14. Vzhľadom na uvedené dôvody a na základe relevantných dôkazov je nad akékoľvek pochybnosti preukázateľné, že pozemok s parcelným č. XXXX/X nachádzajúci sa v katastrálnom území C. je predmetom vydržania ako špecifického spôsobu nadobúdania vlastníckeho práva, pričom oprávneným držiteľom v danom prípade je osoba žalovanej. Jej rodičia neboli nikdy vyzvaní na opustenie tohto pozemku a parcelu č. XXXX/X dobromyseľne užívali od roku 1963 na základe nimi zahájenej dobromyseľnej a nerušenej držby. Žalovaná ako právny nástupca v tejto oprávnenej a neprerušenej držbe dobromyseľne pokračovala až do mesiaca november 2022, kedy jej bola doručená predžalobná výzva žalobcu zo dňa 02. 11. 2022. S účinnosťou odo dňa 01. 05. 2021 došlo k inštitucionálnej zmene spôsobu deklarovania vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Jedná sa o právnu ochranu právnej istoty vydržateľa a následného nadobúdateľa, ktoré sú po novom výrazne posilnené. Predpokladom oprávnenej držby sú - dobromyseľnosť držiteľa, ktorá sa môže zakladať na neplatnom alebo aj domnelom právnom titule, trvanie držby 10 rokov a nepretržitosť trvania držby. Žalovaná a jej právny predchodca splnili zákonné predpoklady vydržania, pretože boli držiteľmi so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľnými a relevantnými dôkazmi preukázali neprerušené trvanie tejto držby od roku 1963, resp. od roku 1968 až do roku 2022.

15. Záverom uviedla, že postupom súdu prvej inštancie došlo k hrubému porušeniu jej základného ústavného práva nielen na spravodlivé súdne konanie, ale došlo aj k bezprecedentnému porušeniu jej práva na rovnosť účastníkov v konaní a na súdnu ochranu. Súd prvej inštancie jednostranne a neodôvodniteľne obhajuje výlučne postavenie a záujmy samotného žalobcu. Na základe vyššie uvedeného žalovaná pochybuje o nestrannosti a nezáujatosti súdu prvej inštancie v danom konaní, čoho výsledkom je arbitrárne rozhodnutie súdu s preukázateľnými znakmi šikanózneho verdiktu.

16. S poukazom na dôvody uvedené v odvolaní žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby žalobu zamietol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania.

17. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril vo svojom podaní zo dňa 09. 11. 2023. Poukázal na to, že žalovaná predložila spolu s odvolaním viaceré listinné dôkazy, resp. uviedla aj skutkové tvrdenia, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie neboli doteraz predložené. V zmysle § 366 CSP je však možné predložiť ďalšie dôkazy, resp. uviesť nové skutkové tvrdenia len v prípadoch ustanovených v § 366 CSP. Keďže však ani jedna podmienka nebola splnená, na dôkazy predložené zo strany žalovanej, resp. na nové skutkové tvrdenia nie je možné prihliadnuť. Bez ohľadu na uvedené skutočnosti poukázal žalobca na to, že ani nové listinné dôkazy a ani nové skutkové tvrdenia nemenia nič na skutkovom a právnom stave, a síce, že žalovaná nepredložila ani jeden dôkaz, ktorý by preukázal dobromyseľnosť žalovanej a jej právnych predchodcov.

18. Pokiaľ ide o obsah listinných dôkazov, ktoré podľa názoru žalovanej mali preukázať dobromyseľnosť, žalobca uviedol nasledovné:

- a) Potvrdenie Rady Miestneho národného výboru zo dňa 24. 06. 1968 - v potvrdení bol pozemok s parc. č. XXXX/X s výmerou 678 m² vymazaný z potvrdenia, teda vyplýva, že právni predchodcovia žalovanej vedeli už v roku 1963, že predmetom prevodu nebude pozemok s parc. č. XXXX/X,
- b) Kúpna zmluva zo dňa 17. 07. 1968 - predmetom kúpnej zmluvy je len pozemok XXXX/X,
- c) Ocenenie z roku 1986 - predmetom ocenenia nie sú pozemky, ale len stavby, predmetom ocenenia nie je pritom letná kuchyňa,
- d) Potvrdenie obce o platení dane z nehnuteľnosti - potvrdenie bolo vystavené na pozemok s parc. č. XXXX/X - záhrada s výmerou 1095 m². Pozemok XXXX/X je však vedený ako zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 678 m². Navyše podľa potvrdenie obce, ktoré predložil žalobca, na pozemok s parc. č. XXXX/X (zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 678 m²) platí daň z nehnuteľností žalobca.

Žalovaná teda nepredložila dôkazy na preukázanie dobromyseľnosti z jej strany, resp. zo strany jej právnych predchodcov, na druhej strane boli v priebehu konania predložené dôkazy, ktoré dobromyseľnosť priamo vyvracajú. Boli totiž predložené listy od právnej predchodkyne žalovanej z roku 2013, resp. od žalovanej z roku 2022, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaná a jej právna predchodkyňa mali vedomosť o tom, že nie sú vlastníčkmi predmetného pozemku, keďže žalobcovi navrhli odkúpenie pozemku. Skutočnosť, či bola právna predchodkyňa žalovanej v roku 2013 vlastníčkou pozemku alebo nie, je z hľadiska dobromyseľnosti bezpredmetná, keďže pri dobromyseľnosti je potrebné skúmať vnútorný psychický stav, t. j. či právna predchodkyňa vedela alebo nevedela o tom, že nebola vlastníčkou pozemku. Navyše, aj keby sa prijali závery uvedené zo strany žalovanej v odvolaní, aj v tom prípade je potrebné poukázať na obsah listu žalovanej z roku 2022, ktorého obsah je totožný s obsahom listu z roku 2013.

19. Čo sa týka stavieb, žalobca uviedol, že sa na predmetnom pozemku nachádzajú iba tzv. čierne stavby, ktoré nie sú zapísané v katastri nehnuteľností. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej o tom, že sudca bol zaujatý, a preto rozhodol tendenčne, v priebehu konania žalovaná nepredložila námietku zaujatosti, resp. ani v odvolaní neuviedla, prečo by mal byť sudca zaujatý. Skutočnosť, že sudca rozhodol v neprospech žalovanej ešte neznamená, že bol zaujatý.

20. Keďže žalovaná nepreukázala vydržanie vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX/X, pričom na druhej strane je vlastnícke právo žalobcu preukázané, navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok v celom rozsahu a aby priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

21. Žalovaná v následnom vyjadrení zo dňa 12. 12. 2023 odmietla, podľa jej názoru, tendenčné až zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že žalovaná predložila spolu s odvolaním viaceré listinné dôkazy, alebo že uviedla aj skutkové tvrdenia, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie neboli doteraz predložené. Reálny stav v spojitosti s predložením listinných dôkazov spolu s odvolaním žalovanej je taký, že takmer všetky listinné dôkazy, resp. skutkové tvrdenia prezentované žalovanou boli už predložené s písomnými vyjadreniami žalovanej zo dňa 12. 04. 2023 a 27. 06. 2023. Žalovaná k podanému odvolaniu pripojila aj 14 kusov fotokópií platobných výmerov, rozhodnutí a potvrdení o realizovaných úhradách vo veci dane z nehnuteľnosti za roky 2000 až 2021, ktoré žalovaná a jej právny predchodca zaplatili titulom platenia dane aj za parcelu č. XXXX/X ako pozemok „C“ záhrada. Všetky tieto listinné dôkazy boli však už predložené súdu prvej inštancie na prvom a jedinom pojednávaní dňa 28. 08. 2023. Dôkazom je Zápisnica o pojednávaní zo dňa 28. 08. 2023. Z vyššie uvedených dôvodov argumentácia žalobcu s ustanoveniami § 366 CSP je irelevantná a právne bezzákladová, pretože žalovaná v odvolaní použila len dva nové dôkazy:

- fotodokumentácia vedľajších stavieb (letná kuchyňa, kôľňa) nachádzajúcich sa na parc. č. XXXX/X (zväzok 5 x foto)

- čestné vyhlásenie svedka H. I. zo dňa 25. 09. 2023 preukazujúce výlučné vlastníctvo vedľajších stavieb na parc. č. XXXX/X.

Žalovaná má za to, že všetky ňou doteraz (niektoré aj duplicitne) predložené listinné dôkazy a prednesené skutkové tvrdenia priamo či nepriamo vierohodne preukázali a preukazujú dobromyseľnosť žalovanej ako aj jej právnych predchodcov:

1/ Potvrdenie Rady MNV v C. zo dňa 24. 06. 1968 - žalovaná poukázala na jej dôvodnú argumentáciu uvedenú v článku III. (strana 6) podaného odvolania zo dňa 19. 10. 2023 s tým, že v danom potvrdení sa jednalo o zriadenie práva osobného užívania viacerých pozemkov, teda parc. č. XXXX/X a parc.

č. XXXX/X. Ak teda v úvodnej resp. hornej časti Potvrdenia Rady MNV v C. bol uvedený „stavebný pozemok“ s parc. č. XXXX/X, tak preto samozrejme logicky v dolnej časti tohto Potvrdenia je uvedená parcela číslo XXXX/X ako hospodársky dvor s chlievmi a táto parcela č. XXXX/X je už v Kúpnej zmluve zo dňa 17. 07. 1968 označená ako druh pozemku: „záhrada“. Právni predchodcovia žalovanej nevedeli a nemohli vedieť už v roku 1963, že predmetom prevodu nebude pozemok s parc. č. XXXX/X. Avšak právni predchodcovia žalovanej aj v roku 1968 a aj v neskoršom období žili a konali v presvedčení, že pozemok s parc. č. XXXX/X im patrí, preto boli dobromyseľní.

2/ Kúpna zmluva zo dňa 17. 07. 1968 - predmetom kúpnej zmluvy je nielen pozemok parc. č. XXXX/X, ale na základe bodu 2./ tejto kúpnej zmluvy cit.: „Nehnutelnosť uvedená v predchádzajúcom bode sa predáva včítane Rodinný domček, letná kuchyňa, komora, chlievy, studňa, ploty k nehnuteľnosti prislúchajúcich a nachádzajúcich sa na vyššie uvedenom pozemku poprípade na pozemku parc. č. XXXX/X záhrada.“ Logicky a správne mal text zmluvy znieť: „...poprípade na pozemku parc. č. XXXX/X záhrada.“

3/ Ocenenie z roku 1986 - predmetom ocenenia sú stavby, ovocné stromy a samozrejme aj letná kuchyňa. Omylom je v bode 5./ kúpnej zmluvy pod písm. a/ letná kuchyňa uvedená druhom stavby „dreváreň“, avšak v prípade veľkosti jej zastavanej plochy 61.20 m² je jednoznačne preukázateľné a identifikovateľné, že sa jedná o letnú kuchyňu.

4/ Potvrdenie Obce C. o platení dane z nehnuteľnosti.

22. Právna predchodkyňa žalovanej (pani F. G.) za celé dlhoročné obdobie užívania nehnuteľnosti, teda aj pozemku parc. č. XXXX/X, žila a konala v presvedčení, že jej tento pozemok patrí, a preto bola táto jej držba dobromyseľnou držbou. Až momentom doručenia predžalobnej výzvy v roku 2022 sa žalovaná dozvedela, že údajne ona nie je vlastníkom tejto spornej parcely.

23. Záverom namietla, podľa jej názoru, zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že žalovaná ani v odvolaní neuviedla, prečo má byť súd prvej inštancie zaujatý. Na prvom a jedinom pojednávaní konanom dňa 28. 08. 2023 nemala ani minimálny časový priestor a ani žiadnu reálnu možnosť, aby vzniesla námietku zaujatosti. Až po doručení rozsudku súdu prvej inštancie a po oboznámení sa s jeho odôvodnením mohla dôvodne konštatovať porušenie jej práva na rovnosť strán v konaní a na súdnu ochranu.

24. Žalobca sa následne už vo veci ďalej nevyjadroval.

25. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny.

26. V prejednávanom spore sa žalobca voči žalovanej domáha vypratania nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., okres Komárno, pozemok parcely registra „C“, ktorý je evidovaný pod parc. č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 678 m², a to podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde je podľa výpisu z katastra nehnuteľností žalobca zapísaný ako vlastníak predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaná v konaní argumentuje tým, že nehnuteľnosť vydržala, pretože ona a jej právni predchodcovia tento pozemok dobromyseľne užívajú bez prerušenia od roku 1963. Súd prvej inštancie rozhodol v predmetnom konaní tak, že uložil žalovanej povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť. Z dôvodu podaného odvolania je rozhodnutie súdu prvej inštancie predmetom prieskumu odvolacím súdom.

27. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, s napadnutým rozsudkom, podaným odvolaním ako aj ďalšími vyjadreniami strán dospel k názoru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. V zhode s odôvodnením súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že ani podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná do konania nepredložila titul, na základe ktorého by bolo možné konštatovať dobromyseľné vydržanie sporného pozemku žalovanou a jej právnymi predchodcami a ani inak nepreukázala splnenie podmienok pre jeho vydržanie. V tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

28. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva ex lege len pri splnení zákonom požadovaných predpokladov, a to spôsobilosť predmetu vydržania, existencia držby veci, s ktorou musí držiteľ nakladať ako so svojou vlastnou a so zreteľom na všetky okolnosti musí byť dobromyseľný, že mu vec patrí (oprávnený držiteľ) a uplynutie stanoveného času, v ktorom má oprávnený držiteľ vec v držbe. Či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, musí súd hodnotiť objektívne, nestačí len subjektívne presvedčenie držiteľa. Je teda potrebné zhodnotiť, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu požadovať od každého subjektu, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Dôkazná povinnosť je pritom na držiteľovi veci.

29. Žalovaná v konaní predložila viaceré doklady, ktoré majú preukazovať vydržanie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Z predložených dokladov však ani odvolaciemu súdu nevyplýva naplnenie podmienky dobromyseľnosti žalovanej, resp. jej právnych predchodcov ohľadom spornej nehnuteľnosti. Naopak, z predložených dôkazov, a to najmä z Kúpnej zmluvy o rodinnom domčeku a dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 17. 07. 1968, vyplýva zriadenie práva osobného užívania len k pozemku na parcele č. XXXX/X a predaj nehnuteľnosti (rodinného domu) postavenej na tejto parcele č. XXXX/X. Predmetná zmluva tiež obsahuje ustanovenie, že sa vyššie uvedená nehnuteľnosť predáva vrátane rodinného domčeka, letnej kuchyne, komory, chlievov, studní a plotov k nehnuteľnosti prislúchajúcich a nachádzajúcich sa na vyššie uvedenom pozemku, prípadne na pozemku parcely č. XXXX/X – záhrada. Predmetom kúpnej zmluvy, ale ani zriadenia práva osobného užívania tak nebol pozemok na parcele č. XXXX/X. Aj prípadná námietka žalovanej, že je v bode 2. zmluvy uvedený nesprávny pozemok, keď správne mal byť v tomto bode uvedený pozemok na parcele č. XXXX/X – záhrady, nie je v tomto smere podstatná, keďže predmetom prevodu boli podľa predloženej zmluvy len stavby prislúchajúce k nehnuteľnosti nachádzajúce sa na pozemku parc. č. XXXX/X, poprípade (v prípade chybného označenia parcely) na pozemku parcely č. XXXX/X, ale nie aj samotný sporný pozemok na parcele č. XXXX/X. Navyše, uvedený pozemok na parcele č. XXXX/X je vyškrtnutý z predloženého potvrdenia Miestneho národného výboru v C. zo dňa 24. 06. 1968, na čo logicky nadväzuje aj vyššie uvedená Kúpna zmluva o rodinnom domčeku a dohoda o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 17. 07. 1968, ktorá jednoznačne stanovuje, ktoré nehnuteľnosti sú predmetom prevodu a zriadenia práva osobného užívania. Pridelenie pozemku parc. č. XXXX/X do osobného užívania právnym predchodcom žalovanej ale z predloženej zmluvy nevyplýva. Za tohto stavu a so zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalovaná a ani jej právni predchodcovia nemohli byť z objektívneho hľadiska v dobrej viere, že sú vlastníckymi sporného pozemku.

30. Pokiaľ žalovaná poukázala na vyjadrenie Okresného národného výboru – odboru výstavby Komárno, ktoré sa prioritne týka toho, že tento nemal námietky k postupu v zmysle Potvrdenia MNV v C. zo dňa 24. 06. 1968 po stránke územného plánu obce C., do ktorého bola zakomponovaná aj parcela č. XXXX/X, či použitý plurál (pozemky) v časti Potvrdenia MNV v C. zo dňa 24. 06. 1968, ktorá obsahuje súhlasný prejav predávajúceho - Semenársky štátny majetok n. p. Balvany, uvedená argumentácia nie je v tomto smere postačujúca pre konštatovanie dobromyseľnosti žalovanej a jej právnych predchodcov, nakoľko sporný pozemok (parcela č. XXXX/X) bol z Potvrdenia MNV v C. vyškrtnutý, a to aj v časti výmery, a zo samotnej Kúpnej zmluvy a dohody o zriadení práva osobného užívania jednoznačne vyplýva, čo bolo v konečnom dôsledku predmetom prevodu ako aj zriadenia práva osobného užívania. Z predloženej zmluvy nevyplýva prevod spornej parcely č. XXXX/X a ani zriadenie práva osobného užívania k spornej parcele č. XXXX/X, ale len k parcele č. XXXX/X. Navyše, v časti Potvrdenia MNV v C. zo dňa 24. 06. 1968, v ktorej Okresný národný výbor – odbor výstavby uvádza, že nemá námietky po stránke územného plánu, je uvedená aj konkrétna výmera 1121 m², ktorá zodpovedá len parcele č. XXXX/X.

31. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Rozlišujúcim znakom medzi držbou oprávnenou a neoprávnenou je teda dobromyseľnosť, resp. nedobromyseľnosť držiteľa, pričom otázku dobromyseľnosti je potrebné posudzovať „so zreteľom na všetky okolnosti“. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva. Za situácie, keď je sporný pozemok vyškrtnutý z konkrétneho dokladu, ktorým sa žalovaná snaží preukázať svoju dobromyseľnosť a je vyškrtnutá aj jeho výmera, pričom v texte tohto dokumentu je uvedená len výmera vzťahujúca sa na iný pozemok a sporný pozemok ďalej nie je obsiahnutý ani v konkrétnom zmluvnom titule ako predmet predaja, či ako predmet zriadenia práva

osobného užívania, je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná nepreukázala splnenie podmienky dobromyseľnosti k vydržaniu sporného pozemku. Naopak, objektívne nemohla byť žalovaná, resp. jej právni predchodcovia na základe vyššie uvedených skutočností bez akýchkoľvek pochybností v tom, že im tento pozemok patrí, keď tento nebol predmetom prevodu či dohody o zriadení práva osobného užívania. Na doplnenie je potrebné uviesť, že skutočnosti tvrdené žalovanou nepreukazuje ani predložené ocenenie z roku 1986, keď predmetom tohto ocenenia ani nie sú žiadne pozemky.

32. V súvislosti s otázkou vydržania predmetného pozemku je nedôvodná aj argumentácia žalovanej o tom, že jej právna predchodkyňa nebola v roku 2013 oprávnená na majetkovoprávne vyporiadanie tohto pozemku, keďže nebola vlastníčkou pozemku, kde z tohto dôvodu list zo dňa 15. 04. 2013 nemá žiadnu právnu relevanciu. Toto konštatovanie je však z hľadiska skúmania dobromyseľnosti právnej predchodkyne žalovanej irelevantné, keďže pre posúdenie dobromyseľnosti je podstatné, či mohla vedieť, že nie je vlastníčkou tohto pozemku. V súvislosti s vyššie uvedenými skutočnosťami je potrebné konštatovať, že pri zachovaní bežnej opatrnosti už právni predchodcovia žalobkyne mohli z predložených dokladov zistiť, že užívajú viac, ako bolo na nich reálne prevedené.

33. Čo sa týka platenia daní žalovanou, ktoré má byť podľa tvrdenia jej právneho zástupcu priamym a presvedčivým dôkazom oprávnenosti držby žalovanej a jej právnych predchodcov, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie ohľadom platenia daní, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Platenie daní samo o sebe nepostačuje na vydržanie vlastníckeho práva. V danom prípade nie je preukázaná existencia nadobúdacieho titulu tak, ako to tvrdí žalovaná, teda toho, od čoho žalovaná odvodzuje svoju dobromyseľnú držbu, a nie je tak preukázané splnenie podmienok pre vydržanie.

34. Odvolací súd sa ďalej nestotožnil ani s námietkou žalovanej, že je prvý výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevykonateľný, pretože sa súd prvej inštancie nevysporiadal s otázkou vedľajších stavieb. Otázkou, či možno podať žalobu na vypratanie bez ohľadu na to, či sa na pozemku nachádza aj stavba, riešila už súdna prax so záverom, že vlastníckeho práva sa môže domáhať ochrany podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka jeho vypratáním bez ohľadu na to, či sa nachádza na pozemku nehnuteľná stavba, vec patriaca osobe, proti ktorej žaloba smeruje. Žaloba o vypratanie pozemku je totiž jednou z vlastníckych žalôb, ktoré majú samostatný skutkový základ podľa toho, akým spôsobom žalovaný zasahuje do vlastníckeho práva. Žalobu o vypratanie nehnuteľnosti je preto potrebné považovať za vlastnícku žalobu podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Žalobca zvolil spôsob ochrany vlastníckeho práva žalobou o vypratanie v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka a pri zistenom skutkovom stave aj podľa názoru odvolacieho súdu nebol dôvod nevyhovieť takto podanému návrhu. Pokiaľ sa na pozemku nachádzajú stavby, bude na žalobcovi, aký zvolí ďalší postup na ochranu svojho vlastníckeho práva ohľadom týchto stavieb.

35. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ v rámci sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol na návrhy žalovanej na doplnenie dokazovania výsluchom žalovanej a svedka, ktoré právny zástupca žalovanej prvýkrát navrhol až na pojednávaní dňa 28. 08. 2023. Žalovanej nič nebránilo predniesť tieto dôkazné návrhy skôr. Návrhy dôkazov uplatnené právnym zástupcom žalovanej až na pojednávaní dňa 28. 08. 2023 (výsluch žalovanej a svedka) by si vyžadovali nariadenie ďalšieho pojednávania. Odvolací súd pritom poukazuje na znenie ust. § 153 ods. 2 CSP, podľa ktorého, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Postup súdu prvej inštancie preto nie je možné v tomto smere vyhodnotiť ako procesne nesprávny keď súd prvej inštancie postupoval v predmetnej veci len v súlade s ust. § 153 ods. 2 CSP. Pre vykonanie dokazovania listinami predloženými priamo na predmetnom pojednávaní nebolo potrebné odročovať pojednávanie, a preto bolo výlučne na zvážení konajúceho súdu ich pripustenie v konaní, pričom tu nedošlo k excesu z výkonu tohto oprávnenia. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že žalovaná bola už uznesením č. k. 10C/12/2023-27 zo dňa 17. 03. 2023 vyzvaná na označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, pričom bola následne opätovne vyzvaná na označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení aj s poučením o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania podľa § 153, § 154 CSP aj uznesením súdu prvej inštancie č. k. 10C/12/2023-75 zo dňa 24. 05. 2023. Je nutné uviesť, že žalovaná bola zastúpená právnym zástupcom, teda mala kvalifikované profesionálne zastúpenie, a teda jej nič nebránilo navrhnúť dôkazy už skôr v zmysle uznesení súdu prvej inštancie. Postupom súdu prvej inštancie teda nedošlo k žiadnemu porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces, odopretiu prístupu

k súdu, či k porušeniu práva žalovanej na rovnosť účastníkov v konaní. Taktiež skutočnosť, že konajúci sudca vo veci rozhodol v neprospech žalovanej, resp. nerozhodol podľa jej predstáv, ešte neznamená, že bol zaujatý. Je potrebné uviesť, že uvedené skutočnosti zároveň nič nemenia na neunesení dôkazného bremena žalovanou v merite veci, keď z predložených listín nevyplýva naplnenie podmienok vydržania spornej nehnuteľnosti žalovanou a jej právnymi predchodcami.

36. Žalovaná v odvolaní poznamenala, že predvolanie na prvé a jediné pojednávanie obsahovalo v záhlaví text „PREDVOLANIE zástupcu na pojednávanie“. Odvolaciemu súdu ale nie je zrejmé, čo takouto argumentáciu žalovaná sledovala, keďže táto nie je ďalej nijako rozvinutá. K tomu však treba uviesť, že súd prvej inštancie nepochybil, keď na uvedené pojednávanie predvolal iba právneho zástupcu žalobcu. Tento postup súdu prvého stupňa bol totiž v súlade s ust. § 178 ods. 1 CSP, pretože žalovaná bola v konaní zastúpená právnym zástupcom so splnomocnením pre celé konanie.

37. Rovnako tak nie je dôvodná námietka žalovanej o tom, že súd prvej inštancie rozhodoval vo veci v nesúlade so žalobným petitom bez toho, aby došlo k zmene žaloby, keďže súd nie je viazaný doslovným znením žalobného petitu, pričom podstata žaloby (žaloba o vypratanie nehnuteľnosti) tu zostala zachovaná aj vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, ktorým je uložená povinnosť vypratať predmetný pozemok. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok o vypratání v sebe v rámci kumulácie nesie aj povinnosť „odovzdať“, alebo „vydať“ vec s tým, že v prípade nehnuteľnosti ide o povinnosť „odovzdania užívania“, alebo inak povedané, povinnosť zdržania sa užívania.

38. Ďalšie žalovanou predložené dôkazy v odvolacom konaní, ktoré neboli už skôr predložené žalovanou v rámci jej písomných prednesov a na nariadenom pojednávaní (fotodokumentácia, čestné vyhlásenie H. I. zo dňa 25. 09. 2023, ocenenie zo dňa 06. 06. 1968) odvolací súd vyhodnotil ako novoty v odvolacom konaní a na tieto v zmysle § 366 Civilného sporového poriadku neprihliadal.

39. Keďže žalovaná nepreukázala vydržanie vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX/X, pričom na druhej strane vlastnícke právo k predmetnému pozemku svedčí podľa výpisu z katastra nehnuteľností žalobcovi, je aj v zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností potrebné konštatovať nedôvodnosť odvolacích dôvodov uvedených žalovanou a vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

40. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalovanej, ktorá úspech v odvolacom konaní nemala. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

41. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).